

v letu 1979, se vplačajo na račun sredstev solidarnosti SR Slovenije za odpravljanje posledic naravnih nesreč.

Obrazložitev:

1.

S prvim odstavkom 3. člena zakona o sredstvih za odpravo posledic katastrofalnega potresa, ki je prizadel območje Socialistične republike Črne gore v letu 1979 (Uradni list SFRJ, št. 15/80 — v nadaljevanju: zakon), je določeno, da socialistične republike in avtonomni pokrajini zagotovijo 13.699,635.000 dinarjev s svojim prispevkom kot kredit Socialistični republiki Črni gori za kreditiranje občanov po 6. členu zakona o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic katastrofalnega potresa, ki je prizadel območje Socialistične republike Črne gore v letu 1979 (Uradni list SFRJ, št. 36/79).

S prvim odstavkom 5. člena zakona je določeno, da bodo republike in pokrajini zagotovile v letih od 1980 do 1983 znesek 11.199,635.000 dinarjev prispevka kot kredit v enakih letnih zneskih. Znesek 2.500,000.000 dinarjev, ki ga je SR Črna gora uporabljala začasno v letu 1979 iz emisije Narodne banke Jugoslavije, pa bo vrnila ob pogojih in na način, ki jih določa 10. člen zakona. SR Črna gora namreč začne vračati sredstva kredita republikam in avtonomnim pokrajinama po preteku dveh let od leta, v katerem so ji bila dana na razpolago, in sicer v letnih obrokih in v rokih, v katerih so bili krediti iz teh sredstev dovoljeni končnim uporabnikom. Za kredite, dane SR Črni gori po določbah zakona, se ne plačajo obresti.

Z odlokom o razporeditvi sredstev po republikah in avtonomnih pokrajinah za leto 1981 (Uradni list SFRJ, št. /81*) je določena obveznost SR Slovenije za plačilo prispevka kot kredit v letu 1981 v znesku 460,025.008 dinarjev, kar predstavlja 16,43 % celotnega zneska, ki ga bodo republike in avtonomni pokrajini zagotovile v tem letu kot kredit SR Črni gori. Navedeni znesek bo SR Slovenija zagotovila predvidoma z najetjem kredita pri vseh Temeljnih bankah s sedežem na območju SR Slovenije v znesku 300 milijonov din kot največjim možnim zneskom dodatne zadolžitve SR Slovenije v letu 1981, s tem sklepom pa je predlagano, da se za izpolnitev preostalega dela navedene obveznosti v znesku 160,025.008 dinarjev uporabijo razpoložljiva sredstva solidarnosti SR Slovenije za odpravljanje posledic naravnih nesreč.

Skupščina SR Slovenije je 25. aprila 1980 sprejela zakon o dodatnem prispevku solidarnosti v letih 1980 in 1981 (Uradni list SRS, št. 11/80), s katerim se zagotavlja del sredstev za plačilo prispevka SR Slovenije po zveznem zakonu brez obveznosti vračila v letih 1980 in 1981. S posebno ureditvijo je zatorej potrebno zagotoviti sredstva za plačilo prispevka SR Slovenije kot kredit v letu 1981.

S tem sklepom je predlagano, da se preostala razpoložljiva sredstva solidarnosti uporabijo za izpolnitev obveznosti SR Slovenije za plačilo dela prispevka kot kredit SR Črni gori v letu 1981, in sicer v naslednjih zneskih:

	v 000 din
1. Sredstva na računu sredstev solidarnosti SR Slovenije za odpravljanje posledic naravnih nesreč (stanje na dan 30. 4. 1981)	83
2. Ves znesek vplačanih sredstev na posebne račune občin od 1. do 31. 12. 1980	12.646
3. 34 % zneska obračunanih prispevkov solidarnosti iz osebnega dohodka delavcev v letu 1980	113.376
4. Ves obračunani prispevek solidarnosti iz dohodka v prvem trimesečju l. 1981	33.920
Skupaj	160.025

S tem sklepom je predlagano, da sklene pogodbo o odobritvi kredita iz sredstev solidarnosti Odbor

* Odlok v času predlaganja tega sklepa še ni bil sprejet v Skupščini SFRJ.

podpisnikov družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč v SR Sloveniji. Tak postopek pa terja predhodno odločitev vseh podpisnikov družbenega dogovora.

Ker so z zakonom določeni pogoji in način vračanja sredstev, ki jih je SR Črna gora prejela kot kredit, je s sklepom predlagano, da se vrnjena sredstva vplačajo na račun sredstev solidarnosti SR Slovenije za odpravljanje posledic naravnih nesreč. Po določbah drugega odstavka 10. člena zakona o sredstvih za odpravo posledic katastrofalnega potresa, ki je prizadel območje SR Črne gore v letu 1979, bo SR Črna gora pričela vračati sredstva kredita po preteku dveh let od leta, v katerem so ji bila dana na razpolago. Vračilo sredstev bo realizirano v letnih obrokih in v rokih, v katerih so bili krediti iz teh sredstev dovoljeni končnim uporabnikom.

Podpisnikom družbenega dogovora je tokrat v drugo predlagano sklepanje o uporabi sredstev solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč za plačilo kreditne obveznosti SR Slovenije do Črne gore po zveznem zakonu.

V letu 1980 so podpisniki družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za ta namen dovolili uporabo sredstev solidarnosti v znesku 456,105.136 din. Odbor podpisnikov družbenega dogovora o načinu uporabe in upravljanja s sredstvi solidarnosti za odpravljanje posledic naravnih nesreč je pri oblikovanju tega predloga sklepa upošteval razloge, ki so že v lanskem letu narekovali takšen način uporabe sredstev, in sicer predvsem zaradi tega, da za izpolnitev navedenih obveznosti ne bi bilo potrebno uvajati dodatnih obveznosti organizacij združenega dela in občanov.

Izvršni svet podpira izdajo sklepa o uporabi sredstev solidarnosti za izpolnitev dela obveznosti SR Slovenije v letu 1981 za plačilo prispevka kot kredit SR Črni gori v znesku 160,025.008 din in predlaga delegatski skupščini, da sklep sprejme.

Izvršni svet

POROČILO

O OPRAVLJENEM DELU PO ODLOKU ZA RAZVRŠČANJE OBJEKTOV, KI SO BILI ZGRAJENI BREZ LOKACIJSKEGA DOVOLJENJA PRED 16. 4. 1978 IN POROČILO O NEDOVOLJENIH GRADNJAH V LETU 1980

Skupščina občine Ljubljana-Šiška je na svoji 36. seji zbora krajevnih skupnosti dne 25. 2. 1981 in na 39. seji zbora združenega dela dne 25. 2. 1981 sprejela amandma k predlogu programa dela skupščine občine Ljubljana-Šiška za leto 1981, da se v II. trimesečju uvrste tudi poročila o nedovoljenih gradnjah v letu 1980 in vzroki takih gradenj ter poročilo o opravljenem delu na podlagi Odloka o merilih za razvrščanje objektov, ki so bili zgrajeni brez lokacijskega dovoljenja pred 16. 4. 1978.

I. POROČILO O OPRAVLJENEM DELU PO ODLOKU O MERILIH ZA RAZVRŠČANJE OBJEKTOV, KI SO BILI ZGRAJENI BREZ LOKACIJSKEGA DOVOLJENJA PRED 16. 4. 1978

1. Uvod

S pojmom »črne gradnje« se v občini Ljubljana-Šiška prvič srečamo v letu 1964, ko je bila izdana s strani inšpekcijskih služb ustavitvena odločba za nadaljnjo gradnjo stanovanjskega objekta. Od takrat naprej se vodi evidenca, ki obravnava take objekte, zgrajene po letu 1964. Akcij za odpravo »črnih gradenj« je bilo do sedaj več, vendar nobena ni bila v celoti uspešna. Odprava »črnih gradenj« ni slonela na širokih družbeno priznanih spoznanjih o pomenu racionalnega gospodarjenja s prostorom in o nujnosti usklajevanja stihijskega delovanja materialnega razvoja družbe, temveč le na pogledih, ki so sloneli zgolj na dejstvu, da so objekti — črne gradnje, zgrajene brez soglasij ustreznih institucij in lokacijskega do-

voljenja. Urbanistični dokumenti naj bi bili tisti, ki bi zajezili naraščanje »črnih gradenj«, vendar je potrebno takoj poudariti, da so določeni urbanistični dokumenti zastareli ter da tudi noveliranje in izdelovanje novih dokumentov ne sledi v celoti potrebam družbe.

Število nedovoljeno zgrajenih objektov raste različno v posameznih letih. Tudi večja gradnja družbenih stanovanj ni zavrla nedovoljenih gradenj, čeprav je bilo to pričakovati. Značilno je tudi, da se »črne gradnje« ne omejujejo le na določen teritorij, temveč se z večanjem števila veča tudi območje, na katerem so zgrajeni taki objekti. To pa brez dvoma onemogoča dolgoročno programiranje izrabe prostora in smotro ravnanje z zemljišči. Pri tem pa je treba tudi upoštevati, da nedovoljeno zgrajeni objekti praviloma nimajo urejenih komunalnih naprav, kar neposredno vpliva na bivalne pogoje teh občanov.

2. Zakonski predpisi

Leta 1967 je izšel Zakon o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 26/67), ki določa, da se urejanje, graditev, rekonstrukcija naselij, komunalno opremljanje naselij ter varstvo družbenih prostorskih koristi izvaja v skladu z urbanističnim programom in načrtom, zazidalnimi načrti in urbanističnimi redi.

Leta 1972 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/72). Zaradi naraščanja števila objektov, zgrajenih brez lokacijskega dovoljenja, je bil ustrezno spremenjen in dopolnjen tudi zakon v tistih določbah, ki se nanašajo na tovrstno problematiko. Od takrat dalje je bilo brez dovoljenja zgrajeni objekt možno vpisati v zemljiško knjigo kot objekt, določen za odstranitev, čim bo to zahtevala urbanizacija, vendar brez pravice do odškodnine. Zaradi neučinkovitosti in ponovnih težav pri obravnavanju objektov, zgrajenih brez ustreznega dovoljenja pristojnega organa, se je kmalu zopet pokazala potreba po spremembi določil, ki obravnavajo to občutljivo področje. Aprila leta 1978 je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 8/78), ki daje več pristojnosti urbanistični inšpekciji, saj le-ta do zaključne III. gradbene faze lahko takoj odredi odstranitev objekta in vzpostavitev zemljišča v prejšnje stanje na stroške investitorja in v posebej, v zakonu določenih primerih, tudi po že zaključeni III. gradbeni fazi.

Doslej je urbanistični inšpektor črne gradnje le evidencial in izdal ustavitveno odločbo, nato pa spis odstopil pristojnemu upravnemu organu za zahtevo, da le-ta v posebnem postopku ugotovi, ali so podani pogoji za zavrnitev lokacijskega dovoljenja. Vse to je postopek zavlačevalo, investitorji pa so med tem časom z gradnjo že znatno napredovali in odstranitev je postajala vedno bolj boleča in z večjo škodo za investitorja, kakor pa bi bila ob odkritju črne gradnje.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o urbanističnem planiranju z veljavnostjo od 17. aprila 1978 dalje v 41. f členu določa, da morajo občinske skupščine najkasneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona z odlokom določiti merila, po katerih občinski upravni organi razvrstijo objekte, ki so že v uporabi, ki so bili zgrajeni brez lokacijskega dovoljenja, glede na dejanske okoliščine in namembnost objektov, na v zakonu določene kategorije.

Poleg osnovnih predpisov Zakona o urbanističnem planiranju in Zakona o graditvi objektov s svojimi spremembami in dopolnitvami je na področju urbanizma potrebno upoštevati še številne druge zakone kot npr.: Zakon o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem, Zakon o inšpekcijah, Zakon o sanitarni inšpekciji, Zakon o varstvu pred požarom, Zakon o vodah, Zakon o gozdovih, Zakon o kmetijskih zemljiščih, Zakon o javnih cestah in Zakon o rudarstvu. Vsi predpisi skupaj tvorijo celoto pri odločitvi ali ne bo lokacija zavrnila ali potrjena.

3. Razvrščanje nedovoljenih gradenj skladno z odlokom o merilih za razvrščanje objektov, ki so bili zgrajeni brez lokacijskega dovoljenja pred 16. 4. 1978.

Skupščina občine Ljubljana-Siška je v letu 1979 sprejela Odlok o merilih za razvrščanje objektov, ki

so bili zgrajeni brez lokacijskega dovoljenja pred 16. 4. 1978 (Uradni list SRS, št. 23/79). Odlok določa, da je treba opraviti kategorizacijo nedovoljenih gradenj po objektih, za katere se lahko izda lokacijsko dovoljenje (I. kategorija), na objekte, za katere se ne more izdati lokacijskega dovoljenja in se morajo odstraniti, odstranitev pa se lahko za določen čas odloži in pod določenimi pogoji izda lokacijsko dovoljenje (II. kategorija) in na objekte, ki se morajo takoj odstraniti (III. kategorija). Na podlagi 11. člena odloka Oddelka za upravne, gradbene in komunalne zadeve opravlja kategorizacijo prej omenjenih objektov. Pri opravljanju kategorizacije sodelujejo tudi krajevne skupnosti, komite za družbeno planiranje in družbenoekonomske odnose in kmetijsko zemljiška skupnost.

Po podatkih, ki jih je posredovala Urbanistična inšpekcija in po podatkih oddelka za upravne, gradbene in komunalne zadeve je bilo na območju občine Ljubljana-Siška do 16. 4. 1978 zgrajeno brez potrebne gradbeno-tehnične dokumentacije in dovoljenja upravnega organa 1273 objektov, in sicer:

Vrsta gradnje	Objekti, zgrajeni brez dovoljenja	
	število	%
1. Stanovanjske hiše	625	49
2. Prizidave, nadzidave, adaptacije stanovanj	142	11,1
3. Počitniške hiše	89	6,9
4. Garaže	99	7,7
5. Gospodarska poslopja	45	3,6
6. Lope, čebeljnaki, ograje, škarpe, manjše delavnice	273	21,7
Skupaj	1273	100

Oddelek za upravne, gradbene in komunalne zadeve je dokončno kategoriziral in obvestil občane v 793 primerih, od teh primerov je bilo razvrščeno v prvo kategorijo 753 objektov, v drugo kategorijo 40, v tretjo kategorijo še noben objekt. Ob obravnavanih primerih je bilo izdano že 170 lokacijskih dovoljenj, 35 občanov pa je že dobilo gradbeno dovoljenja. V referatu je ostalo še 341 zadev, ki so bile že kategorizirane, vendar se postopki sedaj nadaljujejo pri organih kot so krajevne skupnosti, Kmetijska zemljiška skupnost in Komiteju za družbenoekonomske odnose, ki so dolžni podati svoje soglasje. Za kategorizacijo je ostalo še 27 objektov.

Investitorji so že pred več leti pričeli graditi brez dokumentacije, sedaj pa urejajo vse potrebno za pridobitev gradbenega dovoljenja. Pri nedovoljenih gradnjah si občani morajo priskrbeti vso potrebno dokumentacijo in gradbeno dovoljenje. Veliko je še primerov legalizacije stanovanjskih objektov, ko si občani po več letih urejajo dokumentacijo za objekte, v katere so se že vselili, čeprav še niso bili popolnoma končani. Investitorji si uporabnih dovoljenj za take objekte ne preskrbijo, saj se s selitvijo vedno mudi. Že s polovično graditvijo si izboljšajo slabe stanovanjske razmere, ki so jih imeli v raznih starih najemnih stanovanjih ali hišah, čeprav objekt ni tak, kot bi lahko bil po izvedbi vseh del.

4. Zaključek

Namen tega poročila je delegatski skupščini podati informacijo, kako poteka izvajanje razvrščanja nedovoljeno zgrajenih objektov skladno z Odlokom o merilih za razvrščanje objektov, ki so bili zgrajeni brez lokacijskega dovoljenja pred 16. 4. 1978. V tem poročilu se ne podajajo vzroki nastajanja takih gradenj, ker to vsebuje naslednje poročilo.

Iz samega poročila pa se vidi, da je bilo v letih 1979, 1980 in v začetku leta 1981 opravljeno obsežno, zahtevno in tudi strokovno delo. Tako obsežno delo pa ne bi bilo mogoče opraviti v tem času, če se ne bi vsi udeleženci, ki sodelujejo pri izvajanju odloka, maksimalno prizadevali izvrševati svojih obveznosti. Pri tem ne smemo prezreti dejstva, da so velik prispevek dale krajevne skupnosti in kmetijska zemljiška skupnost, predvsem pri določitvi in odločitvah,